

en præcis vurdering af, hvordan forsyningen af varer anvendes.

For det tredje bidrager råvareundersøgelsen til forståelse af miljømæssige aspekter af den danske industriproduktion.

Det er de samme forhold, der er baggrunden for, at andre lande, herunder de øvrige nordiske lande, løbende udarbejder statistik over industriens råvarekøb.

Beslutningen om at gennemføre undersøgelsen er taget i Danmarks Statistiks styrelse efter høring i det Rådgivende udvalg for erhvervsstatistik. I styrelsen og det Rådgivende udvalg er der repræsentanter for henholdsvis erhvervslivet og brancheorganisationer. Den seneste råvareundersøgelse blev foretaget for året 1991.

Undersøgelsen omfatter kun de større industrivirksomheder. Som hovedregel får industrivirksomheder med over 50 beskæftigede tilsendt et skema. I nogle brancher, hvor kun få virksomheder har mere end 50 ansatte, medtages dog en del af virksomhederne mellem 20 og 50 ansatte.

Mange store industrivirksomheder har i dag detaljerede oplysninger på edb om råvareforbruget og kan derfor forholdsvis let besvare spørgeskemaet om industriens køb af råvarer. Danmarks Statistik er dog opmærksom på, at ikke alle virksomheder endnu har nem adgang til disse oplysninger. Disse får efter kontakt med Danmarks Statistik mulighed for at afgive mere skønmæssige oplysninger for forbruget af de vigtigste råvarer.

På selve råvareskemaet er der for at lette arbejdet for virksomhederne fortrykt de råvarer, der sædvanligvis bruges i de respektive brancher. Virksomhederne skal kun udfylde skemaet for de varer, de har et større forbrug af. Mindre betydende poster anføres som en samlet post.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at Danmarks Statistik er opmærksom på, at råvarestatistikken ikke er en nem statistik at besvare. Men den er ikke derfor mindre nødvendig. Det skal understreges, at overvejelser om virksomhedernes svarbyrde løbende indgår ved tilrettelæggelsen af nye statistikker og også har indgået i forbindelse med denne statistik. Virksomhedernes samlede svarbyrde forventes ikke at blive større i 1998 end i 1997.

Ad spm. nr. S 1324

Fra socialministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Henriette Kjær stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 3200, lød således:

Til socialministeren (8/9 98) af:

Henriette Kjær (KF):

»Har regeringen en overordnet politik for at sikre den fortsatte beskæftigelse for ansatte i staten, når de af en eller anden årsag får nedsat arbejdsevne som følge af sygdom, misbrug eller alder?«

Supplerende svar (23/9 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Socialministeriet har jf. mit foreløbige svar af 15. september 1998 indhentet en udtalelse fra Finansministeriet, som ved brev af 16. september 1998 har oplyst følgende:

»Det sociale kapitel i staten omfatter både overenskomstansatte og tjenestemænd og indeholder:

1. En mulighed for lokalt at indgå aftale om job på særlige vilkår for allerede overenskomst- og tjenestemandsansatte med dokumenteret nedsat erhvervsevne. Aftalerne kan afvige fra overenskomstens normale bestemmelser hvad angår løn, arbejdstid, arbejdsindhold m.v. Muligheden omfatter også udefra kommende personer.
2. En hensigtserklæring om at øge anvendelsen af de eksisterende social- og arbejdsmarkedspolitiske støtteordninger til fastholdelse af allerede ansatte (bl.a. via delpension eller delefterløn) samt integration af udsatte grupper.

Den under 1. omtalte mulighed indebærer, at der lokalt på institutionen/virksomheden kan indgås aftale om, at personer med nedsat erhvervsevne kan tilbydes arbejde på særlige løn- og arbejdsvilkår. Der kan være tale om medarbejdere, både overenskomstansatte medarbejdere, tjenestemænd og tjenestemandslignende ansatte, hvis erhvervsevne er forringet af helbredsmæssige og/eller sociale årsager, og som selv ønsker at overgå til ansættelse på særlige vilkår.